

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I.
Japan.

Nr 188.

Göteborg den 28 aug. 1963.

Käraste min lillasyster!

Just nu har jag pratat med Roy en stund och vi ha berättat om respektive resor i sommar. Både dom och jag har haft trevligt, förstås. 10:- kr. kostade blommorna till Evas 30-årsdag. Och jag ska gå in till Roy med dom då jag någon dag passerar hans Bar Pigalle. Generös bukett kan man förstå! I förrgår fick jag ditt brev nr 184 av den 23 ds. Tänk att det går på 3 dagar! Men jag glömde blommorna till fru Hermansson i Uppsala tills i dag. Och för att det inte skulle dröja ytterligare ringde jag Lally för att be henne ordna saken i dag eller i morron. Jag träffade henne inte och vet inte vem det var som tog emot beskedet. Lally var hos Gerda och hon skulle låta henne få veta vad jag ville. Så gick jag omedelbart till posten och skickade kr. 10:- till Lally, så dom har hon senast i övermorrn. Och har väl då redan lagt ut beloppet. Elisabeth Franklin brukar nog hålla tankarna samlade, tycker jag. Men det kan kanske klicka någon gång. Du har så rätt i att "hela hennes varelse är mission!" Ebba är ju mycket bättre även om hon inte återfått krafterna helt. I torsdags den 22 ds satte dom i gång bageriet igen. Så hemskt tråkigt med Åkes mamma, som har det så smärtsamt. Av vad du säger förstår jag att Åke är enda barnet. Eva Blomqvist dog ju i skelettkräfta, 36 år g. Jaså ni räknar med våren 66. Det låter bra om ni orkar. Det måtte bli roligt för Dodo att få ha sin pappa hos sej på hans 70-årsdag. Inte säger vi ett ord till någon utom familjen, vilket här betyder Ebba, Ludde och jag. Till andra håller vi det svävande om dom frågar. Beträffande lägenheten så menade jag att om Lisa och David får en sådan själva inom ett år eller så, kan den väl hyras ut till någon annan? Jag träffade i Vällersvik distriktföreståndare John Carlén från Katrineholm. Han sa att han anmält dom på bostadsförmedlingen i K. Och han trodde inte att dom skulle behöva stå i kö så länge som hemmafolket, flera år. Aina Lantz är nu hemma och ligger på lasarettet i Uddevalla. Jag har i dag talat med Dolly Ernerot. Hon sa att Aina är någ ganska svag. Doktorn ville koppla in grovtarmen i denna vecka, men hon bad om en veckas anstånd och fick det. Tyckte att hon behövde samla lite mer krafter. Men annars är hon pigg och prat-sam som vanligt. Det handlar inte om cancer har dom försäkrat. Troligen blir det alltså operation i nästa vecka. Josef Ernerot är numera stadsläkare i U. och har alltså inte med lasarettet att göra. Det var sant! Du säger att jag skall inte skicka sill senare än slutet av okt. Har ni varmt så länge eller varför ska jag vänta så länge? Så får du inte glömma att beskriva strumporna, som jag ska köpa. Längden på bena å sånt. Och böx-erna. Brevet om dukarna har du inte fått än. Sverges Ekumeniska Kvinnoråds Sommarmöte i Vällersvik samlade 225 anmälda och fasta deltagare. När vi i onsdags den 21 kom upp på våra rum låg där, utom våra kort med namn att fästa på bröstet, en förteckning på alla de 225 deltagarna. Sånt är värdefullt. Åh. så roligt det var att få vara med! Och att träffa alla dessa mer och mindre intressanta människor, de flesta mer, kanske alla mer. I egenskap av ordf. ledde Elsa Cedergren, som också föreslog eller rättare be-stämde att vi alla skulle säga d u till varandra. Vilket vi också gjorde. Det är så behändigt. Namnen upphängda på bröstet. Man kan ju nå varandra på ett ögonblick när man har det så. Enkelt och flärdfritt är allt omkring Elsa C. Hon är bussig och leder trevligt. Margit Sahlin var en överraskande trevlig be-kantskap. Jag vet ju att hon för några år sen inte var så lätt att handskas med för frikyrkofolk. Men nu var hon prima. Hennes enkla bibelstudier över mycket bekanta ord ur Efesierbrevet och Filipperbrevet passade oss bra. Hon läste tex-ten. Sedan fick vi en stund att i stillhet fundera över den. Därefter bad hon den ene efter den andre var för sej säga vad hon fått ut av den. Hade det mött läsaren som en pil ett frågetecken eller en uppenbarelse? Efter detta summerade hon svaren och besvarade ev. frågor. Därefter hade vi en halvtimme eller tre kvarts stillhet och meditation enligt kväkaremetod - Elsa Cedergrens. Det var underbart alltihop. Ester Lutteman hade första kvällen ett föredrag om "Stillhet inför Gud". Vad hon har att säga går ju utanpå allt annat. Hoppas få se det i tryck i något sammanhang.

Sahlin började kl. 10 och Cedergren kl. 11 varje dag. Så hölls en hel del föredrag. Karin Hartmans hette "Personlig frigörelse i traditionens hägn" Margareta Malmgren talade om "Ensamhet och gemenskap" och Ann Marie Wessman om "Personlig frigörelse i nyskapande tjänst!" Så hade vi 2 karlar hos oss. Erik Bernspång - självmordspastorn - från Hälsingborg eller var han är talade över ämnet "Från fruktan till trygghet!" Och så sålde han en bok för kr. 5:- om denna trygghet. Den andre var Olle Engström från Lidingö med ämnet: "Personlig frigörelse i eku-
meniskt perspektiv!" Högmässan i söndags klarades av åtta metodistpastor Hildur Gelette, f. d. missionär nånstans i Afrika tror jag.

Herbert Johnson är en förtjusande värd och hans medarbetare fina. Lördag kväll fick han en kvart eller något mer för att redogöra för bakgrunden till hela den verksamhet som bedrivs i Vällersvik. Och han gjorde det på ett så fint och diskret sätt ret sätt, så det var alldeles förtjusande. Sångerskan Margit Håkansson sjöng i alla sammankomster i kyrkan. På sistone samlade hon också en kör och ledde den. Hillevi Stenhammar sjöng på lördagskvällen några små visor, komponerade av hennes store fader Wilhelm Stenhammar, en av dom då han var nio år gammal. Jag vet

I marginalen: Mimmi blev så glad, då hon fick veta att du var min syster.
Så jag undrar om inte också du åkte in på hennes bönelista.

inte om också texten var hans. Så lite om människor som jag mötte i Vällersvik. Mimmi Agardh, 82 år, lever helt med i den Folke-ska missionen och i L.M.F. Hon var lärarinna i Matilda Hals skola, där hon hade Jeanna Öterdahl till kamrat och Karin Boye bl. a. till elev. Hon kom till V. i en taxi från Väröbacka. Chauffören hade kört förbi Minnesgården och hamnade nere vid Stränggården, där jag skulle bo. Mimmi såg olycklig och förvirrad ut. Men jag öppnade dörren och ropade: Nä, men se Mimmi Agardh! Och hon blev så glad och kände sej med detsamma omhändertagen. Bilen vände med Doris som ciceron och hon fick sitt rum. Sedan åt vi middag till sammans i M-gårdens matsal. Brita Carlsson bad att få byta med mej, för hon ville göra Ruth Sörenson sällskap i min matsal. Ruth och Ann Marie och några till bodde i U-gården. Mimmi var glad åt mitt sällskap. Sedan stod vi ute på plan och pratade och så sa hon: Du vet att jag har socker. Nej, har du det? Ja, och så har jag så ont i en tå. Och dom tror att det är kallbrand. Å de säger du nästan med ett leende, sa jag. Ja, vet du - jag tror hon knäppte sina händer - jag är så tacksam till Gud för dessa 82 år som jag fått vara någotsånär frisk och fått vara med. Hon hinner inte höra på radio för hon har så mycket att läsa och så många brev att skriva och så många att bedja för!!! Mängder av hälsn.

Sullivan